

Évközi 21. vasárnap

Mt 16,13–20

Kinek tartják az emberek az Emberfiát?

Budapesten egy múzeummá alakított templomépületben Hermann Nitsch liberális művész egy sokkoló kiállítást rendezett, amelyen egy disznót feszítettek keresztre. Számára Jézus Krisztus nem az Isten Fia, Megváltó, hanem csak egy a téma közül, mellyel jó lehet sokkolni a nézőközönséget. A köözömbös embereket is megdöbbentette, hogy a liberális polgármester a tiltakozások ellenére sem záratta be a kiállítást. Vajon ezek az urak kinek tartják Jézust, az Emberfiát? Valószínűleg egy lejáratni való személynek. Soha nem gondolják végig, hogy milyen vétket követnek el azzal, hogy a szakrális érzéseket meggyalázzák.

Evekkel ezelőtt a Jézus Krisztus utolsó megkísértése c. filmmel sokkolták a hívő nézőket, akik a film kapcsán szembesültek azzal a tényivel is, hogy Jézus Krisztus ember is volt, de soha nem gondoltuk végig azt, hogy milyen ember is volt.

A nyilvános működés idején Jézus tekintélyét még nem védte híveinek és barátainak csapata. Mindössze néhányan, akik őt meg akarták hallgatni, töprengtek el, kit is hallottak valójában. Aszerint hogy mit értettek meg szavaiból, nevezték Jézust prófétának, törvénytanítónak stb.

Ha manapság Jézus személyéről beszélünk, a teológusokat az évszázadok folyamán kialakult dogmatikai definíciók kötik és segítik, irányítják és eligazítják. Sajnos ezeket a definíciókat az átlag ember nem ismeri, ezért a legnagyobb példányszámú sajtótermékek ből tájékozódik személyéről. Fel kell tenni a kérdést, hogy kicsoda Jézus Krisztus egy újságírónak, egy regényírónak, egy történésznek? Egy újságírót az érdeklő, milyen szenzációt lehet belőle csinálni, tehát a Jézus személyével kapcsolatos pletykákra kíváncsi. Egy regényírót minden fantasztikus irányítja, aszerint formálja alakjait, amiben ő hisz. Következésképp nem Jézus alakja tanítja őt, hanem Jézus alakját használja fel saját tanításainak népszerűsítésére. Ezért olyan gazdag a Jézus-irodalom a német nyelvterületen is, Reimarusról kezdve Pinchas Lapide-ig (németül is beszélő zsidó teológus).

A történésznek Jézus az a személy, akiről mindenféle hívő és nem hívő adatot, bizonyítékot, dokumentumot össze kell gyűjtenie, minden írást, ami dokumentálja a földi életét. A történészek számára Jézus sohasem lesz Isten Fia, Megváltó, mert csak földi kategóriákban gondolkoznak róla. Feltámadását nem tekintik történeti ténynek, mert egy más világhoz köt. Csodáit is csak legendáknak tartják.

S kicsoda Jézus Krisztus a hívőnek? Sokkal több, mint egy dogmatikai definíció, több mint kuriózum, több mint történeti személy, több mint egy rendkívüli személyiség. Jézus a hívőnek kalauz, segítő, menedék.

Ezután feltehetjük magunknak a kérdést, kicsoda nekem Jézus Krisztus? Egy érdekes vallási téma, egy tőlem független életmódot élő tanító, vagy az én tanítóm, barátom, menedékem és Megváltóm? Erre a kérdésre egyszer nagyon komolyan, őszintén felelni kell mindannyiunknak.

Péter, a szikla imája

Uram! Kérdést tettél föl, pedig én válaszokat nem tudok.

Hitem megvallása miatt sziklának neveztél, pedig gyenge és kicsinyhitű vagyok.

Azt kérdezted, tartsam össze az egyházat, pedig sokszor én rendíttem meg alapjait.

Nekem adtad a kulcsokat, pedig megnyitni csak te tudod a szíveket.

Krisztus! Tedd hitelessé válaszaimat, formáld hitemet, erősítsd alapjaimat, nyisd meg szívemet. Amen.